

Decodificarea gesturilor cu

tenta sexuala

Felul in care stam, pozitia umerilor, felul in care ne miscam picioarele, expresia ochilor si a sprancenelor spun multe despre cat de dominanti sau supusi ne simtim, si ca, chiar atunci cand incercam sa ne ascundem sentimentele, atitudinea noastra sexuala este tradata de ochi si de gura. Felul in care zambim- si muschii faciali pe care ii folosim- tradeaza daca suntem cu adevarat fericiti sau daca ne prefacem. Acestea sunt Gesturi, iar ele nu se rezuma doar la conversatii. Oriunde ne-am afla, orice am face, Gesturile sunt indicii importante ale starii noastre de spirit.

Indicatorii comportamentali joaca un rol foarte important cand se face curte. De fapt, fara ei nu ar exista iubirea sau curtarea iar sexul, in forma in care exista astazi, ar inceta sa mai existe. Importanta indicatorilor comportamentali consta in faptul ca iubirea si sexul iubirea necesita un schimb de semnale – semnale ale tendintelor sexuale, disponibilitatii, accesibilitatii si compatibilitatii. Chiar daca nu intentionam sa facem acest lucru, trimitem si primim constant mesaje cu caracter sexual. In timp ce alte persoane ne evalueaza si decid cat de sexy, de atragatori, de entuziasti sau de disperati suntem, noi luam aceleasi decizii in locul lor. Din acest punct de vedere indicatorii sexuali sunt ca niste granule de polen – desi nu sunt mereu vizibili, se afla peste tot.

Indicatori corporali:

Deductiile cu caracter sexual pe care le fac oamenii, unii despre altii se bazeaza, printre altele pe „caracteristici sexuale secundare”. Psihologii folosesc acest termen pentru a face diferenta intre „caracteristicile sexuale primare” ale barbatilor si femeilor si caracteristicile care nu au rol de procreere. Atributele pe care le cauta femeile si barbatii la parteneri sunt totusi foarte susceptibile la influenta culturii, modei si circumstantelor. Atributele fizice pe care barbatii din societatea noastra le considera atragatoare la o femeie sunt deseori foarte diferite de cele care maresc pulsul barbatilor in alte parti ale lumii. Faptul ca unii barbati prefera femeile cu pieptul plat sau femeile cu raport bust/sold ridicat arata ca ei folosesc criterii alternative in alegerea partenerului. David Buss, a realizat o cercetare socioculturala de proportii incercand sa determine ce cauta barbatii si femeile la parteneri. El arata ca o regula universala este ca barbatii prefera o femeie tanara cu forme bine conturate si o piele neteda fara pata. Femeile, pe de alta parte, acorda o importanta mai mare averii barbatului si capacitatii sale de a le oferi siguranta materiala. Criteriile divergente folosite de barbati si femei reflecta motivatiilor diferite in jocul iubirii – barbatul are nevoie de o partenera care ii poate oferi multi copii sanatosi si care este suficient de puternica pentru a-i ingrijii, in timp ce femeia se pare ca are nevoie de un barbat care sa ii poata oferi siguranta materiala si sa o protejeze pe ea si pe copii. Din punct de vedere evolutiv totul este foarte logic. Totusi nu se tine cont si de enorma versalitate in alegerea partenerului – de exemplu, de faptul ca unele persoane prefera un

partener care nu se conformeaza modelului evolutiv sau ca atunci cand gasesc o persoana care se potriveste cu modelul adopta un set complet diferit de criterii de selectie. Considerand ca toate lucrurile sunt egale, o femeie prefera un barbat care ii poate oferi siguranta materiala. Dar dupa ce s-a maritat cu un bancher de succes si a facut cativa copii poate decide ca doreste sa caute in alta parte ceva mai interesant. Cautand un partener sexual in afara casatoriei, exista o probabilitate mult mai mare ca ea sa aiba o aventura cu profesorul de tenis decat cu un bogat om de afaceri. La urma urmei, cand oamenii au gasit ceea ce isi doresc, nu mai cauta aceleasi lucruri. Femeile care au atribuitele fizice pe care le cauta barbatii au o probabilitate mult mai mare de a fi remarcate de acestia. Dar nu inseamna ca barbatii le vor aborda mai des sau, daca o fac, nu vor sta prea mult in preajma lor daca nu primesc nici o incurajare. De fapt, barbatii vor urmarii mai degraba o fata care nu este frumoasa dar care transmite semnale potrivite decat de una superba dar care pare inaccesibila. In competitia dintre semnalele de disponibilitate si aspectul fizic, semnalele castiga de cele mai multe ori. De aici rezulta ca o femeie care are toate atribuitele fizice necesare si care aduga la ele semnalele potrivite va fi mult mai atragatoare pentru barbati decat una care are aceste attribute dar nu emite nici un semnal sau viceversa.

Actiunea:

Nefiind multumiti cu un aspect diferit, barbatii si femeile au conspirat pentru a se comporta diferit. Aceste diferente de comportament –pe care Ray Birdwhistell le numeste „caracteristici sexuale terțiare” –ofera barbatilor si femeilor un mod de a-si sublinia identitatea sexuala si de a fi mai atractivi pentru sexul opus. Cand un barbat incearca sa para mai atragator pentru o femeie, exista o probabilitate foarte mare ca el sa afiseze comportamente tipic masculine –sa stea cu picioarele departate, intinzandu-si talpile pana in spatiul comun, sa isi desfacă bratele si sa creeze impresia generala ca are nevoie de mult spatiu pentru constitutia sa masiva. De asemenea isi va schimba mai des pozitia corpului, postura se va folosi de maini pentru a sublinia ceea ce spune si isi va indeparta mainile de pe corp. Spre deosebire de el, gesturile unei femei se vor indrepta mai degraba spre corpul ei. Pentru a para mai feminina, ea va fi inclinata sa faca miscari lente, gesturi modeste si sa isi tina picioarele apropiate unul de altul pentru a cultiva impresia ca are nevoie de mai puțin spatiu fizic pentru corpul ei. In privinta expresiilor faciale totusi situatia tinde sa se inverseze, femeia fiind vesela si plina de viata in timp ce barbatul incearca sa dea impresia ca este mai controlat.

In ciuda egalitatii din ce in ce mai mari intre sexe, barbatii si femeile incearca sa para atragatori pentru sexul opus conformandu-se modelului de sex – barbatii se comporta mai masculin iar femeile mai feminin. Un mod in care barbatii incearca sa creeze o imagine mai masculina este adoptarea unui comportament dominant. Multe dintre „iluminările” din comportamentul masculin – ca indreptarea spatelui pentru a para mai inalt, scoaterea pîptului in fata si departarea picioarelor - sunt de fapt semne ale dominantei in timp ce la femei semnalele feminitatii – incrucisarea gleznelor, lasarea capului intr-o parte si atingerea fetei – sunt in acelasi timp si comportamente de sumisiune. Totusi acest lucru nu ineamna ca in momentul in care fac curte unei femei, barbatii folosesc numai semnale ale dominantei sau ca femeile se limiteaza numai la semnanle ale sumisiunii. Exista multe momente in care rolurile se inverseaza, femeia preluand rolul mamei iar barbatul pe cel al copilului. Aceste devieri de la roluri prescrise social impreuna cu incursiuni regresive in lumea jocului, formeaza o parte esentiala din comportamentul de curtare. Cand rad, se gadila si se fac ca nu inteleg, barbatul si femeia au ocazia sa isi experimenteze rolurile si sa isi demonstreze unul altuia ca sunt inofensivi si neamenintatori, ca si copiii. Jocul le permite si sa introduca in propia lor relatie

dragalasia si comportamentul protector si iubitor care formeaza o parte a relatiei dintre parinte si copil.

Disponibilitatea :

La majoritatea speciilor, masculul este cel care face avansurile aratand femeii ca este puternic, sanatos si plin de resurse si ca va fi un partener perfect . La oameni de obicei se intampla invers pentru ca majoritatea semnalelor de disponibilitate sunt transmise de femei –femeile sunt cele care se imbraca elegant, isi aranjeaza parul si se dau cu parfum si se machiaza.

Ne facem cunoscuta disponibilitatea sexuala in mai multe moduri. Prin hainele pe care le purtam, modul in care o facem, partile corpului pe care le expunem privirii, posturile pe care le asumam, expresia faciala, modul in care privim si ne miscam ochii si mesajele verbale pe care le transmitem. Cand o persoana tanara intra intr-un bar sau club, de obicei arunca in primul rand o privire de ansamblu. Uneori facem acest lucru cu inocenta, pentru a vedea daca prietenii nostri sunt acolo dar de cele mai multe ori este vorba de o evaluare rapida a disponibilitatilor. Exista doua moduri de a face acest lucru :

Scanarea : oamenii traseaza harta mediului lor social scanandu-l vizual. Monika Moore, a studiat foarte mult strategiile de a face curte, si a identificat ceea ce ea numeste „privirea de ansamblu” in care, capul si ochii se misca impreuna, ca un radar, trasand un arc de cerc prin camera si apoi revenind la pozitia initiala. Scopul scanarii este realizarea unui sondaj initial si nu neaparat fixarea pe o anumita persoana sau un anumit grup. Acest lucru vine mai tarziu.

Plimbarea: in loc sa arunce o privire de jur-imprejuri, uneori oamenii studiaza incaperile facand un mic tur de orient. Avantajul acestei tehnici este ca permite indivizilor sa fie observati de alte persoane si sa le studieze de aproape. Din acest punct de vedere , plimbarea semana cu paseo-ul practicat in Spania si America de Sud in care barbatii si femeile se plimba in sus si in jos urmarindu-se cu privirea si fiind la randul lor priviti.

Cu sute de tineri care se plimba si se evalueaza din priviri, atmosfera dintr-un club de noapte seamana foarte mult cu cea dintr-un club „lek”. Lek este echivalentul unui club pentru persoane singure in lumea animala – o zona in care masculii si femeile se reunesc pentru ca masculii sa poata sa fie vazuti de femeile iar acestea sa decida cu cine se vor imperechea. Acest fenomen apare la multe specii.

Daca urmarim persoanele intr-un club de noapte, putem observa ca uneori comportamentul lor este extravagant. De obicei in aceasta situatie oamenii amplifica semnalele pe care le transmit.

Abordarea:

In dragoste barbatilor le place sa creada ca ei sunt cei care fac primul pas si care decid cat mai repede ca trebuie sa avanseze relatia. Toate despre comportamentul de curtare arata ca lucrurile nu stau asa si ca , dupa cum se spunea Darwin, „cortarea este aproape intotdeauna o alegere a femeii”. In cluburi de noapte, baruri sau petreceri invariabil femeia este cea care face prima miscare. Ea face acest lucru prin emiterea unui semnal de

abordare – un semnal care nu este foarte explicit dar care este suficient de clar pentru a arata unui barbat ca o poate aborda. Este felul ei de a-i da „aprobarea”.

Cand un barbat raspunde si traverseaza camera, face acest lucru la invitatia femeii. Din punctul lui de vedere lucrurile par de obicei cu totul altfel – pentru ca a facut efortul de a traversa camera este inclinat se creada ca el este cel care a luat initiativa. Exista o probabilitate mult mai redusa ca barbatii sa abordeze o femeie care nu a aratat ce este abordabila, desi sunt cazuri clare in care barbatii se apropie de o femeie care nici macar nu i-a observat, cu atat mai putin si-a dat acordul. Cand un barbat ia initiativa in acest fel, sansele sale de succes sunt de obicei mai mici, pur si simplu pentru ca ii fura femeii sansa de a avea control. De obicei, poate depasii acest moment aparand sumisiv sau lasand impresia ca intentiile sale sunt cu desavarsire nesexuale.

Femeile pot emite o gama larga de semnale de abordare – unele in grupuri altele individuale. Printe ele se numara:

Privire fugara: o femeie care se simte atrasa de un barbat va privii uneori la el in partea opusa a camerei pana cand ii va atrage privirea. Cand se intampla acest lucru, se poate folosi fie de frecventa, fie de durata contactului vizual pentru a-i transmite acordul ei. Pote folosi frecventa sustinandu-i privirea o secunda sau doua si apoi intorcand usor capul si ochii dar nu atat de mult incat sa para ca evita interactiunea. Apoi, cand barbatul continua sa o priveasca, ea intoarce din nou capul si ochii spre el si repeta ciclul. Monika Moore sustine ca de obicei este nevoie de trei priviri fugare pentru a transmite barbatului mesajului.

Fixarea privirii : in loc sa foloseasca mai multe priviri fugare o femeie poate arata unui barbat ca este abordabila sustinandu-i privirea putin mai mult decat ar face-o in alte circumstante. Cand privirea noastra traverseaza o camera aglomerata si intalneste din intamplare privirea unui strain, de obicei dupa o secunda sau doua privim deja in alta parte. Acest lucru ne permite sa ne detasam inainte de a sugera ca am putea dori sa continuam interactiunea. Fixandu-si privirea pe un barbat si sustinand-o mai mult decat in mod normal, o femeie ii arata ca este pregatita sa treaca la etapa urmatoare.

Scuturarea parului: cand a surprins privirea unui barbat, femeia isi scutura uneori parul pentru a-i arata ca este disponibila. Pote face acest gest plimbandu-si mana prin par sau miscand capul astfel incat parul sa se miste la randul lui si sa ia o alta pozitie. Aceste actiuni sunt si un fel de indicator al tineretii pentru ca numai femeile tinere au parul moale si flexibil si il pot scutura sau rearanja intr-o maniera credibila. Pe masura ce femeile imbatranesc parul devine mai putin flexibil si scuturarea lui devine un gest mai putin eficient. Cu toate acestea deseori vedem femei date cu fixativ sau cu parul scurt scuturand capul cand intalnesc un barbat care le place.

Tuguiera buzelor: o femeie poate arata ca este abordabila uitandu-se la un barbat si tuguindu-si buzele. Ea poate transmite acelasi mesaj umzindu-si buzele sau trecand limba peste ele. Aceste gesturi atrag atentia asupra unei trasaturi distinctive a fiziologiei feminine – faptul ca femeile au buze mai groase decat barbatii. Cand baietii intra in pubertate, corpul lor este asaltat de testosteron. Acesta stimuleaza dezvoltarea maxilarului. Fetele fetitelor raman insa foarte asemanatoare cu ale copiilor in aceeasi perioada. Totusi

cresterea nivelului de estrogen descurajeaza dezvoltarea oaselor faciale si duce in schimb la o ingrosare a buzelor. Dupa pubertate, buzele pline devin o trasatura a dismorfismului sexual. Prin urmare, cand o femeie isi impinge buzele in fata sau le umzeste cu limba atrage automat atentia asupra unei caracteristici sexuale secundare dar si asupra faptului ca atunci cand oamenii sunt excitati sangele invadeaza buzele lor care isi maresc volumul. Un efect similar il are desigur rujul de buze rosu. Cand aceste gesturi au ca tinta un barbat sa stie ca este abordabila, nu vrea ca el sa creada ca este abordabila, nu vrea ca el sa creada ca este o prada usoara.

Zambetul: cand o femeie vrea sa invite un strain sa se apropie de ea, semnalul cel mai probabil va fi zambetul – de obicei, un zambet care se limiteaza la zona gurii. Este foarte putin probabil ca in aceste conditii femeia sa ii adreseze un zambet total, plin, in parte pentru ca acest tip de zambet tinde sa fie rezervat prietenilor si cunoscutilor. Astfel se respecta principiul conform caruia, pentru a fi eficient, un indicator al accesibilitatii trebuie sa aiba o intensitate redusa. Acest lucru este valabil pentru zambete, ca si pentru miscarile capului, a ochilor si buzelor. Este foarte putin probabil ca un zambet larg, schimbat de doua persoane straine, sa fie interpretat ca o invitatie; mai curand va fi interpretat ca un semn de recunoastere. Acelasi lucru se intampla si cu privirile prea insistente, impingerea exagerata a buzelor in fata sau o miscare brusca de aranjare a parului - pentru ca nu sunt gesturi retinute este mai mult probabil sa fie considerate glume decat invitatii sincere.

Flirtul:

Semnele care indica flirtul se impart in trei categorii – „invitatii” „respingerile” si „amanari”. „Invitatiile” sunt indicatori care ii dau celuilalt permisiunea de a face primul pas si indicatori de progres care exprima interesul si fac relatia sa avanseze la stadiul urmator. „Respingerile” sunt exact opusul invitatiilor – ele exprima o lipsa totala de interes si sunt menite sa respinga avansurile celuilalt. „Amanarile”, pe de o parte, lasa procesul de curtare intr-o etapa de asteptare – scopul lor este sa traga de timp fara sa-l descurajeze pe partener sau sa-l faca sa-i scada interesul.

In jocul alegerii unui partener, femeile folosesc toate aceste trei tipuri de indicatori comportamentali, in timp ce barbatii tind sa se concentreze pe invitatii. Acestia sunt convinsi ca vaneaza si controleaza intregul proces de curtare, dar asa cum am vazut, femeile sunt cele care detin de fapt controlul. In primele momente ale unei intalniri femeile transmit multe semnale care invita la o apropiere chiar daca nu sunt atrase de barbat si nu au nici o intentie de a merge mai departe in relatie. De asemenea ele amesteca invitatiile la apropiere cu amanarile pentru a marii gradul de ambiguitate si a hrani iluzia ca barbatul are controlul procesului. De fapt se stie foarte bine ca barbatii nu sunt foarte priceputi la decodificarea semnalelor emise de femei si deseori presupun ca o persoana este interesata de ei cand de fapt nu este asa. Un barbat presupune automat ca o femeie atragatoare ii adreseaza lui personal semnalele de accesibilitate cand de fapt ea le arata tuturor barbatilor. De asemenea barbatii au tendinta de a exagera invitatiile la apropiere in mintea lor si de a presupune ca semnalele de respingere sunt de fapt semnale de amanare. Aceasta tendinta masculina de a interpreta gresit semnalele femeilor face parte dintr-o lipsa de sensibilitate mai raspandita. Barbatii au simtul observatiei mai putin dezvoltat si in general nu sunt la fel de abili in detectarea nevoilor oamenilor ca femeile.

Postura: posturile pe care le adopta un barbat si o femeie cand se intalnesc pentru prima data arata deseori sentimentele ascunse pe care le au unul fata de celalalt. De exemplu, daca femeia isi incruciseaza bratele peste piept si picioarele unul peste altul este foarte probabil sa se arunce cu capul inainte in relatie. Pe de alta parte, daca barbatul sta cu picioarele desfacute si isi inclina capul ii arata ca o gaseste atragatoare si incerca sa o impresioneze. Posturile deschise sunt in general asociate cu atitudinile pozitive, de acceptare, in timp ce posturile inchise sunt legate de atitudini negative sau circumspectie. Schimbarea posturii inseamna cu totul altceva. De exemplu, cand o femeie isi incruciseaza in mod repetat picioarele in diferite moduri, in prezenta unui barbat, face mai mult decat o simpla alternare a unor posturi inchise - in realitate ea atrage atentia asupra picioarelor ei. Motivele pentru care face acest lucru sunt de obicei inconsciente. Totusi exista momente cand acest gest este deliberat. De cele mai multe ori cand o femeie isi incruciseaza picioarele pentru a le desface aproape imediat in prezenta unui barbat efectul este mai putin dramatic si deseori barbatul nici macar nu sesizeaza ce se intampla. Cu toate acestea, felul in care o femeie isi aranjeaza si isi misca picioarele poate spune foarte mult dar posurile pe care le adopta barbatul sunt la fel de revelatoare.

Picioarele: femeile incerca sa atraga barbati si subliniindu-si lungimea picioarelor, comparativ cu restul corpului – incercand din acest punct de vedere sa semene cat mai mult cu o papusa Barbie. Barbati considera ca picioarele lungi sunt sexy pentru ca la pubertate fetele au un puseu de crestere si picioarele lor par mai lungi decat restul corpului. In acest stadiu de dezvoltare fetele devin femei si incep sa fie observate de barbati. Cand incerca sa lase impresia ca au picioarele mai lungi decat in realitate, femeile vor sa revina la acesta faza de dezvoltare din viata lor. Exista strategii de „papusa Barbie” care le ajuta sa obtina acest efect. In primul rand tocurele inalte. In al doilea rand alegerea unui costum de baie rascroit pe picior- acest lucru face picioarele sa para mai lungi si creaza iluzia ca ele incep de la nivelul soldului. Al treilea mod in care o femeie isi poate accentua lungimea picioarelor este mersul pe varfuri. Aceasta strategie da cele mai bune rezultate cand femeia nu este incaltata. In afara de lungimea aparenta a piciorului, pantofii cu toc inalt arcuiesc spatele femeii. Acesta arcuire seamna cu „lordoza” in lumea animala. La anumite specii de animale lordoza este un semnal de disponibilitate sexuala – femelele de hamsteri, de exemplu, isi arcuiesc spatele pentru a arata unui mascul ca sunt receptive. Cand o femeie isi scoate fundul in afara si isi arcuieste spatele, acest gest are acelasi efect de excitare asupra barbatului – acesta este motivul pentru care revistele pentru barbati sunt pline de poze cu femei in aceasta postura. Cand o femeie considera ca un barbat este atragator, isi arata uneori sentimentele arcuindu-si spatele. Poate face acest gest in picioare, asezata pe scaun sau aplecandu-se in fata si sprijinindu-se de o masa. Actiunea poate trece aproape neobservata dar ea indica faptul ca o femeie este atrasa sexual de barbatul respectiv.

Ochii:

Rolul crucial pe care il joaca ochii in procesul de curtare a fost recunoscut de mult timp. Scriind la inceputul sec XVII –lea, Robert Burton a denumit ochii „naratorul secret, primul pas, poarta iubirii” sau „carligul dragostei”, subliniind ca printr-o simpla privire indragostiti pot „intelege dorinta celuilalt inainte de a rosti macar un cuvânt”.

Psihologii au descoperit ca atunci cand doua persoane care se intalnesc pentru prima data, deseori trag o concluzie despre celalalt in cateva secunde si foarte frecvent inainte chiar

ca omul din fata lor sa apuce sa spuna ceva. De aceea, aceste impresii „fulger” se bazeaza deseori pe informatie vizuala. In plus oamenii renunta foarte greu la prima impresie. Rolul expresiv al ochilor este evident printr-un numar de semnale:

Ochii mari: un model de a deveni irezistibil pentru cineva este marind ochii. Acest lucru se observa mai ales la femei. O fata de forma unei alune, o barbie mica, obraji rotunzi „un nas obraznic” si o pereche de ochii mari, toate sunt trasaturi ale asa-numitei „figuri de copil” – stimuli care declanseaza reactia noastra innascuta de a proteja copiii mici. Facandu-si ochii sa para mai mari cand este cu iubitul, o femeie lasa impresia de neajutorare, lucru care il determina pe iubitul ei sa isi doresca sa o protejeze si mai mult. Si el poate obtine acelasi efect facandu-si ochii sa para mai mari.

Aplecarea capului: cand isi priveste iubitul, o femeie poate lasa impresia ca are ochii mari lasandu-si capul in jos. Se creeaza astfel un efect de reducere a dimensiunilor fetei, astfel incat barbia pare mai mica iar partea superioara a fetei, inclusiv ochii, par mai mari.

Dilatarea pupilelor: cand o persoana traieste o emotie puternica – placuta sau neplacuta-pupilele sale tind sa se dilate. Cu toate acestea oamenii nu isi pot controla constient dimensiunea pupilei si nu au nici un mod de a sti cat de mari sau cat de mici sunt pupilele lor. In general, oamenii sunt mai atrasi de indivizii cu pupilele mari, desi rareori realizeaza rolul pe care il joaca dimensiunea pupilelor in preferinta lor. Dar exista si indivizi care stiu rolul pe care il joaca dimensiunea pupilei si care se folosesc de aceasta caracteristica pentru a estima dispozitia sufleteasca a altor persoane. De exemplu, se spune ca inainte de revolutia din China, vanzatorii de figurine de jad urmareau pupilele clientilor lor pentru a sesiza daca acestia sunt atrasi de o anumita piesa si daca sunt dispusi sa plateasca pretul pe care il cere vanzatorul. In sec XVI-lea italienele foloseau tinctura de beladona pentru a-si dilata pupilele, ea contine atropina, substanta care dilata pupila facand persoana sa para mai pasionata si deci mai atragatoare.

Posesivitatea:

Oamenii folosesc o gama larga de strategii pentru a-si pastra partenerul – zoologii le numesc „pazirea partenerului” sau tactici de „pastrare a perechii”. Tacticile de pastrare a partenerului se inscriu in doua categorii – cele orientate spre partener si cele orientate spre rivalii potentiali. Cele indreptate spre partener includ o deschidere pozitiva, manifestarea afectiunii, daruri, promisiuni si declaratii de iubire. Pe langa acestea ele mai includ si „amenintari”, „tachinari” si „critici”. Amenintarile sunt avertismente adresate partenerului care exprima ce s-ar putea intampla daca este infidel, in timp ce criticile sunt modalitati de a reduce respectul de sine al partenerului atat de mult incat acesta sa nu se mai simta demn de afectiunea altcuiva. Tachinarii implica flirturi cu alte persoane in public pentru ca partenerul sa fie gelos si mai posesiv.

Barbatii folosesc mai mult amenintarile si criticile, iar femeile prefera flirtul. Strategiile care sunt orientate spre partener tind sa fie mai putin vizibile. Cele orientate spre potentialii rivali au un caracter mai curand public. Ele includ „indicatori ai resurselor” – cu alte cuvinte, etalarea averii pentru a descuraja potentialii rivali aratandu-le ca nu au resursele necesare spre a fi concurenti autentici – si amenintari cu intentia de a-i speria. Indicatorii apartenetei sunt cei mai frecventi si dintr-un anumit punct de vedere cei mai interesanti dintre toate tacticile de „pastrare a perechii”, pentru ca oamenii nu sunt intotdeauna constenti ca le folosesc. Majoritatea semnalelor de posesiune implica proximitatea fizica – creeaza impresia ca doi indivizi sunt apropiati emotional pentru ca sunt apropiati fizic.

Oamenii arata ca sunt un cuplu punandu-si bratul in jurul partenerului, luandu-l de brat sau tinandu-l de mana cand merg impreuna. Sociologul Erving Goffman numea aceste actiuni „indicatori ai legarii”. El a aratat ca principala lor functie este sa arate ca persoanele sunt conectate, adica „legate” una de alta. Una dintre caracteristicile cele mai graitoare ale unei relatii stabile este daca cei doi raman in contact fizic in timp ce merg , si daca o fac cum o fac. Desi tinutul de mana pare o activitate destul de simetrica, unul din cei doi trebuie sa aiba mana in fata iar celalalt sa accepte sa ramana in spate. Intr-un cuplu casatorit, de exemplu, sotul este de obicei cel care ocupa „pozitia principala” iar sotia „pozitia secundara”. Nu se stie foarte clar daca acest lucru se intampla pentru ca barbatii sunt mai inalti sau pentru ca prefera sa conduca in fata. Cand sotia preia „pozitia principala” , face acest lucru de obicei pentru ca este mai inalta decat sotul si din acest motiv gaseste ca „pozitia secundara” este incomoda. Daca este mai scunda, preia „pozitia principala” pentru ca ii place sa conduca – chiar cu pretul discomfortului ei fizic si al sotului ei .

Curtarea la om ca si la animale cuprinde o serie de stadii, incepand de la prima intalnire si progresand spre actul sexual si stabilirea unei relatii. Tranzitia de la un stadiu al curtarii la urmatorul este indisolubil legata de o serie de indicatori care iau forma unor invitatii de a marii gradul de intimitate in relatie. O femeie isi poate orienta corpul spre un barbat pentru a-i arata ca este abordabila sau un barbat ii poate da parul la o parte de pe fata pentru a-i arata ca doreste sa o sarute. Felul in care indivizii reactioneaza la aceasta deschidere este decisiv pentru progresul relatiei, pentru stagnarea ei sau pentru intreruperea ei. Ceea ce este critic in acest proces este felul in care oamenii interpreteaza indicatorii partenerului. Nu este suficient ca participantii sa observe prezenta indicatorilor comportamentali – ei trebuie sa ii si decodeze corect. Cand trebuie sa interpreteze semnalele de curtare, oamenii fac frecvent doua greseli. Una este grija exagerata, „minimizarea mentala” a indicatorului presupunand ca gesturile de afectiune facute de partener nu inseamna nimic. Cealalta eroare este „exagerarea mentala”, interpretand un comportament prietenos ca pe un semn de interes sexual sau romantic. Situatia ideala ar fi una in care barbatii si femeile nici nu minimalizeaza si nici nu exagereaza mental indicatorii celuilalt. Dar comportamentul de curtare presupune si o anumita minimizare si subtilitate si situatia ideala devine foarte putin probabila.

Bibliografie : Peter Collett „Cartea gesturilor”, editura Trei,
2003, Bucuresti

Rita L. & Richard C. Atkinson & Edward Smith
Daryl Bem :”Introducere in psihologie” ed.
Tehnica , 2002 Bucuresti